

[...]

30.179/II/PN

[...]

Tijdens hun zitting van 10 juni 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een onderzoek gewijd aan een klacht die door Nederlandstalige klagers was ingediend tegen de Bijzondere Belastinginspectie, omwille van het feit dat deze administratie hen brieven had gestuurd waarvan de briefomslagen een Franstalige adresklever droegen, en een ambtenaar bij een bezoek ter plaatse bij klagers thuis onvoldoende Nederlands kende.

De stukken waren bijgevoegd.

De Administratie van de bijzondere belastinginspectie kan beschouwd worden als een centrale dienst, die op grond van artikel 41 § 1 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) in zijn betrekking met particulieren gebruik maakt van die taal waarvan de particulier zich bedient, in casu het Nederlands.

Het sturen van brieven, en een onderhoud ter plaatse zijn betrekkingen met particulieren.

Op grond hiervan dienden de betwiste briefomslagen volledig in het Nederlands te zijn.

Bij het onderhoud ter plaatse heeft één ambtenaar blijkbaar het gesprek in het Nederlands, zij het gebrekkig, geopend, en werd de conversatie zonder problemen verder gezet met een tweede ambtenaar.

De klagers en de onderzoeker hebben zich hierbij dus moeiteloos in het Nederlands kunnen uitdrukken.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond, maar enkel wat de Franse vermeldingen op de briefomslagen betreft.